

capissar v. tr. fam. Capir. || Abs. Veure-hi, ^{penetrar} ^{amb} la intel·ligència. Sols creien en el contagi
els qui no capissaven gaire. No hi capissa
gaire, pobret: és beneït.

capisser -a adj. Que obra capriciosament, segons
el que li passa pel cap

capissola f. fam. Cap, capacitat, intel·ligència.
x. té bona capissola.

capistrat -ada adj. Que té el capistre o el
musell molt diferent ~~de~~ ^{en} color de
la resta del plumatge o del pelatge.

capistre m. Embenatge per a sostenir la
mandíbula inferior. || Part del cap dels ocells
al voltant de la base del bec.